

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 422/2021
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Данило Лакићевић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за здравствено осигурање-Филијала Суботица, у поступку принуде наплате судске таксе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж1 40/19 од 06.02.2020. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж1 40/19 од 06.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж1 40/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици П1 8/15 од 19.12.2018. године, првим ставом изреке, обавезан је таксени обвезник да у року од 5 дана од дана пријема решења плати дуговану таксу на тужбу 3.208,00 динара, првостепену одлуку 5.108,00 динара, жалбу 5.108,00 динара, на предлог за повраћај у пређашње стање 2.554,00 динара, на решење којим се усваја, одбија или одбацује предлог за враћање у пређашње стање преко износа од 2.554,00 динара, другостепену одлуку 5.108,00 динара, ревизију 5.498,00 динара, опомене таксе 2.730,00 динара, као и казнену таксу у износу од 14.569,00 динара, што укупно износи 46.437,00 динара на рачун извршитеља Александра Вучковића на рачун ближе означен у овом ставу изреке. Другим ставом изреке, одлучено је да уколико таксени обвезник у остављеном року не плати дуговану и казнену таксу из став 1. решења, ради наплате истих одређено је извршење. Трећим ставом изреке, извршење ће спровести извршитељ одређен од стране председника суда. Четвртим ставом изреке, трошкови принудног извршења наплатиће се од таксеног обвезника. Петим ставом изреке, констатовано је да уколико таксени обвезник судску таксу која је наведена у решењу и извршењу уплатио, потребно је да о истом достави доказ извршитељу без одлагања.

Решењем Основног суда у Суботици П1 8/15 од 29.05.2019. године, првим ставом изреке, исправљено је решење Основног суда у Суботици П1 8/15 од

19.12.2018. године, на начин да се у заглављу решења уместо „Посл.бр. 11.П1//15“ ставља „Посл.бр. 11 П1 8/15“. У другом ставу, констатовано је да у преосталом делу решење остаје неизмењено.

Решењем Основног суда у Суботици П1 8/15 од 29.05.2019. године, захтев тужиље за ослобађање од плаћања судски такси је одбачен.

Решењем Вишег суда у Суботици Гж1 40/19 од 06.02.2020. године, првим ставом изреке, жалбе тужиље су одбијене и првостепено решење П1 8/15 од 29.05.2019. године и решење о исправци истог суда П1 8/15 од 29.05.2019. године потврђено. Другим ставом изреке, жалбе тужиље су делимично одбијене, првостепено решење П1 8/15 од 19.12.2018. године укинута је у делу у ком је тужиља обавезана да плати дуговану таксу за предлог за враћање у пређашње стање у износу од 2.554,00 динара, таксу на решење којим се усваја, одбија или одбацује предлог за враћање у пређашње стање преко износа од 1.900,00 динара до износа од 2.554,00 динара за износ од 645,00 динара, опомену у износу од 390,00 динара, као и казнену таксу у износу од 434,00 динара (укупан износ ос 4.032,00 динара). Трећим ставом изреке, жалбе тужиље су одбијене у преосталом делу и првостепено решење П1 8/15 од 19.12.2018. године потврђено. Четвртим ставом изреке, захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 144.000,00 динара са судским таксама и са законском затезном каматом од пресуђења, до коначне исплате је одбијен.

Против правоснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овом случају ревизијом се побија другостепена одлука којом је правоснажно одлучено о начину плаћања судске таксе од стране таксеног обвезника који у парничном поступку није платио судску таксу, о захтеву тужиље за ослобађање од плаћања судских такси, као и о решењу о исправци у погледу означавања пословног броја предмета. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер нема потребе за уједначавањем судске праксе у поступку принудне наплате судске таксе, док одлука о захтеву за ослобађање од плаћања судских такси и доношење решења о исправци, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 420. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У поступку принудне наплате судске таксе примењују се правила Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016, 113/2017 и 54/19), који у члану 27. прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је посебним законом којим се уређује извршни поступак, искључено изјављивање ванредних правних лекова, то ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Како се у овом случају ревизијом побија и другостепено решење којим су одбијене жалбе против решења којим је исправљено решење Основног суда у Суботици ПП 8/15 од 19.12.2018. године, као и решења којим је одлучено о захтеву тужиље за ослобађање од плаћања судских такси, а таквим решењима се поступак правноснажно не окончава, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић